

Arrest

**nr. 151 749 van 3 september 2015
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 11 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 augustus 2015.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 september 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Mr. A. HAEGEMAN, die loco advocaat Mr. F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoekster zich voor haar huidige derde asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die door haar moeder Z.A. worden aangevoerd in het kader van haar derde asielaanvraag. Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift niet betwist.

In het kader van de derde asielaanvraag van verzoeksters moeder wordt bij 's Raads arrest nr. 149 817 van 17 juli 2015 vastgesteld en geoordeeld dat de door verzoeksters moeder bij haar derde asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen de kans niet aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor internationale bescherming. De Raad sluit zich in voornoemd arrest aan bij de vaststellingen en de motivering van de commissaris-generaal in diens beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, namelijk dat verzoeksters moeder bij haar derde asielaanvraag geen elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Bijgevolg brengt ook verzoekster geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.”

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

1.4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 29 juli 2015, voert verzoekende partij aan dat zij volhardt in haar vraag om bescherming. Verzoekende partij wijst er op dat niettegenstaande er reeds een arrest geveld is in hoofde van haar moeder, de Raad thans een andere mening kan toegedaan zijn over de ingediende stukken aangezien het om een ander dossier gaat. Verzoekende partij bevestigt dat zij zich steunt op dezelfde stukken die haar moeder heeft ingediend.

Het feit dat het hier, zoals verzoekende partij aangeeft, om een ander dossier (nummer) gaat, wijzigt niets en doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekende partij zich voor haar huidige derde asielaanvraag, zo blijkt uit de gegevens in het administratief dossier en wordt door haar niet betwist, integraal baseert op dezelfde asielmotieven als degene die door haar moeder Z.A. worden aangevoerd in het kader van haar derde asielaanvraag. Verzoekende partij geeft ter terechtzitting bovendien ook zelf aan en bevestigt dat zij zich bij onderhavige asielaanvraag op dezelfde stukken steunt als die door haar moeder werden ingediend.

In het kader van de derde asielaanvraag van verzoekende partij haar moeder werd bij 's Raads arrest nr. 149 817 van 17 juli 2015 vastgesteld en geoordeeld dat de door verzoekende partij haar moeder bij haar derde asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen de kans niet aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor internationale bescherming. De Raad sluit zich in dit arrest aan bij de vaststellingen en de motivering van de commissaris-generaal in diens beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, namelijk dat de moeder van verzoekende partij bij haar derde asielaanvraag geen elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. Derhalve brengt ook verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Verzoekende partij werpt hier geen ander licht op. Ze volhardt in haar vraag om bescherming, doch brengt geen valabele argumenten bij die de in de beschikking van 29 juli 2015 opgenomen grond ontkrachten of weerleggen.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij, net als haar moeder, geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS